

ಮುಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಯಾಗುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೀಗಿಯಿಲುವುದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ತಮಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮಾನವಂತೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಶವದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂದುವೇಳೆ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಖಚಿತು ಇರುವುದು, ಧಾರಣೆಯೂ ಜೆನ್ನಾಗಿರುವುದು. ವಿಕರ್ಮವೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾರು ಸತ್ಯಾಘ್ಯಾದಯದವರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ನಾವು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ.....

ಪಂಶಾಂತಿ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ಆತ್ಮವು ಹೇಳಿತು ಏಕೆಂದರೆ ಡ್ರಾಮಾ ಪ್ಲಾನನುಸಾರ ನಿರ್ವಿಂಗ ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅರ್ಥಕೆಲ್ಲ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ, ಅರ್ಥಕೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ. ನಿರ್ವಿಂಗ ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪದೇ-ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಅಶರೀರಿಭವ, ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಭವ. ನಿರ್ವಲು ಮಕ್ಕಳು ಸನ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತು ಅವರು ದೂರ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರವೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಜ್ಞಾತ ಬಹಳ ಹೀಗಿಯಿರಬೇಕು. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಡಿ, ಆತ್ಮಾಜಮಾನಿಯಾಗುವ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವಂತೂ ವಿನಾಶವಾಗಲದೆ, ಆತ್ಮ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ವಿನಾಶಿ ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಕಾರಣ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮವೆಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಜಿಕ್ಕ ನಷ್ಟತ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲದ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಯಾರಾದರೂ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂದ ನೋಡಲಾಬಹುದು ಆದರೆ ಇದೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮವು ದೊಡ್ಡವನ್ನುವಲ್ಲ, ಜಿಕ್ಕ ನಷ್ಟತ್ವ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಿಂದುವಾಗಿದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾರದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅರ್ಥಕೆಲ್ಲದಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಾವಾತ್ಮರು ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಇಲ್ಲಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಶರೀರವು ಹಂಜತ್ತಿಗಳಂದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಹಿಂಡ(ಶರೀರ)ವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ಮವು ಇದರಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಜ್ಯೇತನ್ಯತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಸತ್ಯ, ಜ್ಯೇತನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡಗಾತ್ಮದಲ್ಲಿ. ಆತ್ಮವು ಜಿಕ್ಕಿಂದುವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಇವರಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿರ್ವಾತ್ಮರಳಿಯೂ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅರ್ಥತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹದೇ-ಪದೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿರ್ವಾತ್ಮರು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಿರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯಂತೂ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯೇ ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೋಡಿ. ಹೇಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಪರಿಶ್ವಯಿಲ್ಲ ತೆಗೆದೆಯಾಗುವರೋ ಅವರು ಒಳ್ಳಿಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಬಹುಮಾನವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಿನ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಮಿನ್ ಅಮೆರಿಕಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ಜೊತೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಂತೂ ಆಕಣಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಶರೀರವು ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಕೃತಿಯಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಆಕಣಸುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ, ರಾಘೇ-ಕೃಷ್ಣರ ಜಿತ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮನಸೆಚೆಯುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಅವರದೂ ಸಹ ಆಕ್ಷ್ಯಾರೇಂಟ್ ಜಿತ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂತೂ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಂತೂ ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಉನನ್ನೂ

ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದವರಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಭಗವಂತ ದಯಿತೋರಿಸಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತಾಗಲೇ ರಜನೆಯನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಖುಷಿ-ಮುನಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಇದಂತೂ ಪೂರ್ಣಸರ್ವವಾಗಿದೆ. ರಜಯಿತ ಮತ್ತು ರಜನೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿಜಡುವರು.

ನಿಂದಿಗೆ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವವರು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದಿಗೆ ತಂದೆಯ ಸನ್ನುಳಿದಲ್ಲ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ಗೌರವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಭಮಾನಿಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ಣ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವಿರೋ ಆಗ ಗೌರವವನ್ನಿಡುತ್ತಿರಿ. ಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು, ಖುಷಿಯೂ ಇರುವುದು. ನಂಬರ್ ವಾರಂತೂ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಂಡನ್ನುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂದೂ ಸಹ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಂದ ತಿಂಡನ್ನು ಇರಿ- ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಯೇಶ್ವರ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮರು ಮನೆಯಂದ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ಶರೀರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಬಿನಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಹದೇ-ಹದೇ ಮಾಯೆಯು ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ನಿಂದಿಗೆ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಗೆ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ- ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನಾಳ್ಬಿನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಹವನ್ನಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಾವಾತ್ಮರು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಸಹೋದರರಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡಬಾರದು. ಸಹೋದರನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ! ಯಾವುದೇ ಆತ್ಮನನ್ನಾಗಲ, ಸಹೋದರ ಶರೀರವನ್ನಾಗಲ ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆಯಂದಲೇ ಸಿಗುವುದು. ನಾವಾತ್ಮರು ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ನಂತರ ಸರ್ವಯುಗದಲ್ಲ ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮಭಮಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲ ಮಾರ್ಯಾ ರಾವಣನು ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಆತ್ಮಭಮಾನಿಗಳಾಗುವ ಪ್ರಯಂಕಾಂತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಕಲಾಳಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಇರಿ, ಇಲ್ಲ ಜಿತ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ. ಹೇಗೆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈಗ ನಿಂದು ಆತ್ಮಭಮಾನಿಗಳಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನುತ್ತಾರೆ- ನಿಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ. ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿಂದ ನಿಂದು ಮಾಯೆಗೆ ವಶವಾಗಿದೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಹಾವನ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಉಳದೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಗರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಸ್ತಾರವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ಸುಳ್ಳಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣ ರೂಪದಲ್ಲ. ತ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಗದಿತವಾಗಿದೆ. ಪತಿತಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಶರೀರದಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಂತೂ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬರಲಿ! ಸಾಧಾರಣ ರೂಪದಲ್ಲರುವ ಕಾರಣ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಶರೀರದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನರೂಪವು ನಿರಾಕಾರ ಜಂದುಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ತನುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ತನುವೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರು ಹಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರ ಹಕ್ಕೆದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸರೂಪದಲ್ಲ ವಿಷ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಮೂರಿತಯ ಜಿತ್ತದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನವಿದೆ.

ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳ ಮೊದಲು ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆಷ್ಟುಯೆವಲ್ಲವೇ. ನಾನೂ ಸಹ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಟೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಇವರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿ, ಕುಡಿಸಿರಿ... ಈಗಂತೂ ನಾನೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆಂತಯೆದಲ್ಲ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ. ಏನು ಆಗಿದ್ದೇನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಾತರಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನದೇ ಮೂರಿತಗೆ ಬಾತರಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು- ತಮ್ಮ ಬಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು. ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ- ಇವು ಬಹಳ ಅಷ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅಂತಹ ಮತ್ತು ಆದಿಯಲ್ಲ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ರಾವಣರಾಜ್ಯವಿದೆ. ಈಗ ಅಂತಹವಾಗಿದೆ, ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತಹವನ್ನು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಏನೇನು ಆಗುವುದಿದೆ, ವಿನಾಶವೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವುದು. ಮಹಾಭಾರತ ಯಿಧಿವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಪುನಃ ಆಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಹಾವನನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸಮಯ ಇರಬಹುದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಇಲ್ಲ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸರ್ವಯುಗದಲ್ಲ ಬಂದು ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಕೃಷ್ಣನು

ಹೇಸರಿಸಿಂದ ನಂತರ ಹೇಸರು, ಯಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಶರೀರದ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ- ನಿಂದೆ ಯಾರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಿರೋ ಅವರೇ ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಂದು ಅಥವಾ ಕಲ್ಪ ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ದೇಹಿ- ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ. ನಿಂದು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಶರಿರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅತಿಂದಿಯ ಸುಖವನು ಗೋಪ- ಗೋಪಕೆಯರಿಂದ ಕೇಳ ಎಂಬ ಯಾವ ಗಾಯನವಿದೆಯೋ ಇದು ಅಂತ್ಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ ಯಾವಾಗ ಪರಿಕ್ಷೇಯ ಘಾತಾಂಶವು ಸಮಿಂಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮುಕ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಿ ಸವಿಂಸ್ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಇವರು ನಮಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ದೇಹಾಭಮಾನವು ಬಹಳ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯಿರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹವರು ನಮಗಿಂತಲೂ ನೂರುಪಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಿದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು! ದೇಹಾಭಮಾನವು ಬಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ದೇಹಿ- ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರಿ. ಮುಂಜಾನೆಯೆಷ್ಟು ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಆದರೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒಕ್ಕೊಳ್ಳೆಯ ಮುಕ್ತಾ ಸಹ ಯೋಗದಲ್ಲ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯರುತ್ತಾರೆ. ಜಾಞ್ಚನನ್ನುಂತೂ ಜಿಕ್ಕಮುಕ್ತಾ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲರು ಆದರೆ ಅದು ಗಿಂತ ಹಾತದಂತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಯೋಗದಲ್ಲಿಷ್ಟು ಧಾರಣೆಯೂ ಇದ್ದಾಗ ಖಣಿಯಿರುವುದು. ಯೋಗದಲ್ಲಿದೆ ವಿಕಾಸಗಳು ವಿನಾಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತು(ತಂದೆ)ವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಬಹಳ ಇರಬೇಕು. ಪದೇ-ಪದೇ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಮನ್ಮಾಭವ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ದೇಹಾಭಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ದೇಹಿ- ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುವುದು ಕಷ್ಟವೇಸಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಂದುವುದರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಗಳು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಜಿಕ್ಕಿಂತ್ತುವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನೂ ಜಿಂದುವೆಂದು ತಿಳಿದು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಯಾರು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವರೋ ಅವರು ನಾವು ಎಷ್ಟು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಂತಯದಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕರಿಂ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. 21 ಜನ್ಮಗಳಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮಾತೇನು! ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಾವು ಅತಿಜಿಕ್ಕ ಆತ್ಮರೆಳ್ಳ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ನಿಗದಿತವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಮುಖ್ಯವಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ದೇಹಾಭಮಾನದ ಕಾರಣ ಅತ್ಯಾಭಮಾನವು ಮಾಯವಾಗಿಬಣಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಷಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ- ಈ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನಯೋಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಇದೇ ಗಿಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಅದರಲ್ಲ ನಿರಾಕಾರನ ಹೆಸರನ್ನು ಜಟ್ಟು ದೇಹಧಾರಿ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದುಬಣಿಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಯಾರು ಆದಿಯಂದ ಹಿಡಿದು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ನಂಬರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂದು ಮುಕ್ತಾಗೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಯರಬೇಕು- ನಮಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಒದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಈ ವಿದ್ಯೆಯಂದ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ತಂದೆಯ ಮತದಂತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಹನಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿಬಣಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಲಹೆ ನಿಂಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರನೂ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಪದೇ-ಪದೇ ಆ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯೂ ಸಹ ಸದಾ ನಿಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಅವರಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಸಲಹೆ ನಿಂಡುವವರು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಿಂದೂ ಸಹ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಇವರೂ ಸಹ ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಹಾಭಮಾನವನವನ್ನು ಜಟ್ಟುಬಣಿ, ನಿಂದು ಯಾವುದೇ ವಜ್ರಘಾಷಾರಿ ದಾದಾರವರ ಬಳ ಬಂದಿಲ್ಲ, ನಿಂದು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಜಾಞ್ಚನಾಗರನಂತೂ ಅವರೇ ಅಲ್ಲವೇ, ನಿಂದು ಶಿವತಂದೆಯಂದ ಜಾಞ್ಚನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಜಾಞ್ಚನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವು ಜಾಞ್ಚನಾಗರ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ- ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಜಾಞ್ಚನದ ಪರಾಕಾಷ್ಟತೆ ಬರುವುದೋ ಆಗ ಅದು ಭಕ್ತಿ, ಇದು ಜಾಞ್ಚನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ನಿಂದು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ, ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮುಕ್ತಾಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಅತ್ಯಿಕ ಮುಕ್ತಾಗಿ ಅತ್ಯಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಶಿವತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಕುಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುತ್ತಾ ಸರ್ವಿಸಿಸಲ್ಲಿ ತತ್ವರಾಗಿರಬೇಕು. ದೇಹಾಭಮಾನವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುವ ಅಭಾವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸಲಹೆಗೆ ಗೌರವಕೊಟ್ಟು ವಿಶ್ವದ ಮೂಲಕ ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಂತಹ ಬಾಲಕನಿಂದ ಮಾಲ್ಯಾಕ ಭವ

ಭೀಲೆ ಯಾರೇ ಜಿಕ್ಕವರಾಗಿರಲ ಅಥವ ದೊಡ್ಡವರು- ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸಲಹೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರದೇ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಬಿಡುವುದು ಎಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತುಂಡರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಅದ್ವರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರದೇ ವ್ಯಾಧಿವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಿ, ಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಡಿ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇದೂ ಸಹ ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಗೌರವ ಕೊಡುವ ಸಂಸ್ಥಾರವು ತುಂಬತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ವಿಶ್ವದಿಂದ ತಮಗೆ ಗೌರವವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಲಕನಿಂದ ಮಾಲ್ಯಾಕ, ಮಾಲ್ಯಾಕನಿಂದ ಬಾಲಕರಾಗಿರಿ. ಬುದ್ಧಿಯು ಬೇಕೆದ್ದಿನ ಶುಭಕಲ್ಯಾಣದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗೆಲ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳು:- ಮನ್ತ್ರಕದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜೊತೆಯ ಸ್ತುತಿಯ ತಿಲಕವನ್ನಿಡುವುದೇ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.